

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Упр 72/10
19.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником суда Рајком Милијаш, записничарем, решавајући по захтеву браниоца кажњеног М.А.М. из Р.Б. и Предузећа D.S. S.U.S. GMBH, В., Р. из Н., адвоката Г.М. из Б., за ванредно преиспитивање правноснажног решења Министарства финансија Републике Србије, Већа за другостепени прекршајни поступак ПЖЦ број 293/2009 од 13.02.2009. године, у предмету прекршаја из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, у нејавној седници већа одржаној дана 19.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Захтев М.А.М. из Р.Б. СЕ ОДБИЈА.

II Захтев D.S. S.U.S. GMBH из Н. СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбијена је, као неоснована, жалба кажњеног и власника одузете робе и потврђено решење Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Кладово бр. П-16/09 од 02.02.2009. године, којим је М.А.М., држављанин Р.Б., оглашен одговорним за прекршај из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, извршен на начин у време како је наведено у изреци првостепеног решења, и кажњен новчаном у износу од 800.000,00 динара и изречена му је и заштитна мера одузимања робе која је предмет прекршаја.

У захтеву за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају, поднетом преко браниоца, кажњени и власник одузете робе оспоравају законитост побијаног решења и, као и у жалби, оспоравају начин прегледа брода и наводе да подносилац захтева није сачинио записник о извршеној контроли чиме је ускратио окривљеном законско право на подношење приговора. Истичу да је царинска основица погрешно утврђена јер није примењен одговарајући царински курс који је важио на дан 12.01.2009. године. Даље наводи, да резервни делови нису били скривени и да су били на видљивом месту као и да су их царински органи Републике Србије два пута пре 12.01.2009. године евидентирали као робу која не подлеже царинењу, јер су пронађени резервни делови неопходни за безбедну пловидбу. Како се у радњама окривљеног нису стекла обележја било ког царинског прекршаја, то предлажу да суд захтев уважи, укине или преиначи побијано решење. Истакли су предлог за одлагање извршења решења док се не одлучи о захтеву.

Поступајући по поднетом захтеву и испитијући побијано решење у смислу члана 276. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев кажњеног М.А.М. из Р.Б. је неоснован, а захтев власника робе D.S. S.U.S. GMBH из Н. је недопуштен.

Из списка предмета и образложења побијаног решења се види да је у поступку чињенично стање у потпуности утврђено и да је кажњени правилно оглашен одговорним за прекршај из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, јер је у поступку утврђено да је на броду пронађен непријављен бродски мотор са резервним деловима, прекривен цирадом, увезан и постављен на палетама, поред кога се налазио и редуктор мотора, за коју робу заповедник брода није поседовао никакву документацију, нити је исту пријавио царинским органима. Окривљени је на записник о саслушању изјавио да приликом утовара није примио никакву исправу која гласи на ову робу, а да је заборавио да робу упише у бродски провијант, да се ради о пропусту, а не о намери, поготово што роба није била сакривена. На основу утврђеног чињеничног стања окривљени је правилно оглашено одговорним за прекршај из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона и кажњен новчаном казном у износу од 800.000,00 динара и правилно је изречена заштитна мера одузимања робе која је предмет прекршаја на основу члана 385. став 1. Царинског закона.

По оцени Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева М.А.М. којима се оспорава начин прегледа брода, начин састављања записника о испитивању окривљеног и правилност утврђене процењене вредности робе која је предмет прекршаја. Ово са разлога наведених у образложењу побијаног решења, које као јасне и детаљно образложене у свему прихвата и овај суд. Вредност робе је, и по налажењу овога суда, утврђена сходно члану 53. Царинског закона о чему је сачињен записник од 02.02.2009. године, на који окривљени није имао примедба в погледу утврђене тежине робе и примењене

цене по тони. Стога је другостепени орган основано одбио жалбу кажњеног налазећи да је у прекршајном поступку на несумњив начин утврђена његова одговорност и потврдио решење првостепеног органа, при чему је новчана казна изречена правилном применом члана 37. Закона о прекршајима, као и заштитна мера одузимања робе - предмета прекршаја, на основу члана 385. став 1. Царинског закона, која мера је законом прописана као обавезна у случају извршења наведеног прекршаја.

Налазећи да наводи захтева нису основани и да не могу довести до другачије оцене законитости побијаног решења, које је донето без битних повреда прекршајног поступка на које се у поднетом захтеву погрешно указује, а засновано је на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, Врховни касациони суд је сагласно члану 90. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08), а на основу члана 277. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде, под I.

Одлучујући о захтеву власника одузете робе D.S. S.U.S. GMBH из Н., Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен. Ово стога, што је одредбама члана 274. Закона о прекршајима Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 44/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90... 55/04) прописано да захтев за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају могу поднети кажњени, његов бранилац и законски заступник. Дозвољеност захтева за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају цени се према закону који је на снази у време подношења захтева суду, а захтев је поднет Врховном суду Србије дана 04.03.2009. године, значи у време када је престао да важи Закон о прекршајима којима се повређују савезни прописи ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77... 35/92 и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92... 64/2001), а који је чланом 148. став 3. предвиђао могућност да ако је изречена заштитна мера одузимања предмета чији власник није кажњени, власник предмета може поднети захтев за судску заштиту само у погледу одлуке о тој мери. Како је чланом 42. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 55/2004) прописано да даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о прекршајима којима се поврђују савезни прописи, то је Врховни касациони суд одлучио као у диспозитиву под II, сагласно члану 90. Закона о уређењу судова, а на основу члана 277. став 1. Закона о прекршајима.

Суд је ценио истакнути предлог за одлагање извршења решења и налази да није било места посебном одлучивању о предлогу обзиром на одлуку о захтеву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар

Председник већа - судија

Рајка Милијаш, с.р.

Снежана Живковић, с.р.